

Korálünnep és reformáció

A reformáció egyik nagy eredménye azt volt, hogy a gyülekezeti éneket – más néven korált – az istentisztelet szerves részévé tette. Egyházunk Reformációi Emlékbizottsága ezért azt a célt tűzte ki, hogy 2017-ig, a reformáció ötszázadik évfordulójáig minden évben szervezzünk egy korálünnepet. A rendezvény lényege, hogy minél többen értékes zenét énekeljenek.

Az idei alkalomra november 18-án, pénteken került sor a kelenföldi evangélikus templomban. A házigazda *Bence Gábor*, a helyi gyülekezet zenei vezetője volt, aki az emlékbizottság tagjaként a korálünnep sorozatát javasolta.

Egy népszerű történeten, Muzsikus Péter kalandjain keresztül világította meg, mi is volt a szándéka ezzel a kezdeményezéssel. A mesében Péter hangversenyen vesz részt, és annyira lelkes lesz, hogy ő is elkezd énekelni, de a szülei csendre intik. A korálünnepnek viszont éppen az a lényege, hogy itt senki nincs némaságra kárhóztatva: a művek előadásába bárki bekapcsolódhat, aki erre kedvet érez.

Ezen az estén öt énekünk került sorra változatos formákban. A zökkenőmentes lebonyolítást az segítette elő, hogy a kijelölt kórusok előre felkészültek a nagyobb szabású művek előadására, így támogatva az összegyűlt közösség éneklését.

A *Jer, dicsérjük Istent* (EÉ 40) – a kétszázadik születési évforduló okán – *Liszt Ferenc* verziójában hangzott fel: orgonált és a budavári *Schütz* kórust vezényelte *Bán István* (*Nun danket alle Gott* korál, az orgonamű átdolgozása).

Az örök élet vasárnapja közelségében rendezett korálünnep súlypontja a *Jézus, boldogságom* (EÉ 357) megszólaltatása volt. *J. S. Bach* nagyszabású *Jesu, meine Freude* motettájában (BWV 227) a hat korálstrófa életről és halálról szóló tételeket fog közre (Róm 8,1–2.9–11). A művet a *ProFiK* (Protestáns fiatalok kórusa) és a *Stella* énekegyüttes adta elő, vezényelt *Abaffy Nóra*. A közösség a korálversszakok éneklésében vehetett részt.

Az *Áldó hatalmak oltalmába rejtve* (EÉ 355), *D. Bonhoeffer* költeménye a gyülekezet ajkán csendült fel, *Opicz József* előjátékával és orgonakíséretével, a páros versszakoknál *Bence Gábor* kétszólamú feldolgozásában.

A *Mi Atyánk, ki vagy mennyekben* (EÉ 72) szélső versszakai fogták közre a záróimádság és a Miatyánk elmondását. *F. W. Zachow* előjátékát és az első strófát *Ecsedi Zsuzsa* orgonálta; a kilencedik versszakot *A. Gumpelzhaimer* kánon-feldolgozásában a *ProFiK* néhány tagja szólaltatta meg.

A *Nagy hálát adjunk az Atyaistennek* (EÉ 48) az alkalom méltó befejezésévé vált. *Gárdonyi Zsolt* orgonakíséretes korálmotettáját *Pál Diana* és a kelenföldi gyülekezet énekkara adta elő, *Bence*

Gábor vezényletével.

A korálünnep háttérét a fóti kántorképző zenei intézetének munkatársai biztosították. A szervezésről Ecsedi Zsuzsa, a kották sokszorosításáról *Pócs Miklós* gondoskodott.

Az este lelkeszi szolgálatát *Véghelyi Antal*, a Reformációi Emlékbizottság tagja végezte. A bevezető ige (Zof 3,16–17), az imádságok, az evangélium (Mt 24,15–27) és az ige hirdetés (Jel 21,5–8 alapján) mind a végső dolgokra, Isten újjáteremtésre vonatkozó ígéretére irányították a figyelmet.

A kelenföldi gyülekezet a helyszín biztosításával és a vendéglátással segítette elő, hogy ez az este sokak számára maradandó élménnyé váljék.

Az összegyűlt közösség azzal a reménységgel búcsúzott, hogy az elkövetkező években változatos helyszíneken, egyre több gyülekezeti és kórustagot megmozdítva kerülhet sor a korálünnepre: értékes énekkincsünk és zeneirodalmunk gondos ápolására, az együtt éneklés örömének újrafelfedezésére.

– canticum –